

Jeg ser frem til et konstruktivt arbejde i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, og jeg giver tilsagn om, at alle spørgsmål bliver afklaret hurtigt.

Formanden:

Tak til beskæftigelsesministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Udskydelse af udbetalingstidspunktet m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 5/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Marion Pedersen (V):

Dette lovforslag kommer som følge af en glædelig udvikling, nemlig at levealderen er stigende. Det, at befolkningen bliver ældre, og at folk er raske og rørige op i en høj alder, gør, at mange har lyst til at blive længere på arbejdsmarkedet, og da vi jo samtidig ved, at ungdomsårgangene bliver mindre de kommende år, har erhvervslivet og dermed Danmark også brug for alle dem, der vil arbejde længere.

Med dette lovforslag vil Folketinget komme den udvikling i møde, således at det bliver muligt at udskyde tidspunktet for udbetaling af de penge, som vi alle sammen sparer op via vores ATP-indbetalinger. Som det er i dag, kan man få udbetalt ATP, når man fylder henholdsvis 65 år

og 67 år, med mulighed for at udskyde udbetalingen, til man bliver 70 år, mod til gengæld at få en forhøjet ydelse.

Forslaget, vi her behandler, lægger op til, at vi forhøjer den udskydelsesmulighed til det 75. år. Fra Venstre kan vi varmt anbefale dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu hørte jeg fru Marion Pedersen glæde sig over den her meget længere levealder, og det kan man jo sådan set ud fra en gennemsnitsbetragtning sige at der ikke er noget forkert i.

Men jeg gad vide, om ikke fru Marion Pedersen også er klar over, at det ikke gælder for alle mennesker, for alle grupper i befolkningen, at man lever længere. Og dermed også sagt, at nogle, nemlig de kortuddannede og dem med de hårdeste job, ikke har nogen glæde af det her og ikke har den samme glæde af, at man forhøjer alderen, fordi det kun vil være til gavn for dem, der lever længst, og til skade for dem, der lever kortest.

Er fru Marion Pedersen ikke enig med mig i, at der er en social skævvridning i den måde, man opfatter det her spørgsmål om levealder og senere tilbagetrækning på?

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Nu har jeg personligt altid syntes, at det var dejligt at blive ældre, for jeg synes, alternativet er værre. Jeg ved godt, at nogle ikke når den samme høje alder som andre, men det her er jo ikke en tvang. Man *skal* ikke udskyde ATP-udbetalingen, man *kan* udskyde den.

Så jeg kan ikke se, at der er nogen skævvridning i det, for der er ingen, der siger, at man ikke kan få den som 65-årig eller 67-årig, hvis det er det, man ønsker. Men man får bare muligheden, hvis man er rask og rørig og i øvrigt gerne vil blive på arbejdsmarkedet, for at udskyde den yderligere 5 år.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jo, men nu er det jo sådan, at de mennesker, der har mulighed for at udskyde ATP-udbetalingerne, har mulighed for at få en gevinst. Fra hvis konto er det, de får den gevinst? Det er selvfølgelig fra dem, der ikke har mulighed for at gøre det her. For der er jo nu engang den sum penge, der er.

Er det ikke rigtigt, at det betyder, at der er nogle, der vil få økonomisk gavn af det her, nemlig dem, der lever længst, og nogle, der vil få økonomisk mindre ud af det, nemlig dem, der lever kortest?

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Nu ved jeg ikke, om jeg svarer hundrede procent korrekt, men som jeg har forstået lovforslaget i hvert fald, er det sådan, at hvis man bliver på arbejdsmarkedet, til man er 75 år, så betaler man også ATP i den periode. Så det er sådan set den forhøjelse, der sker.

Det er jo ens egne penge, kan man sige, fordi man har indbetalt de år flere. Så det kan jeg ikke se noget problem i.

Formanden:

Tak til fru Marion Pedersen. Så er det fru Jytte Andersen som ordfører.

Kl. 10.20

Jytte Andersen (S):

Vi betragter, som det også fremgår af beskæftigelsesministerens bemærkninger, lovforslaget som en konsekvens af vores velfærdsaftale. ATP-udbetalingen kan udskydes, fra man er 70 år, som det er muligt i dag, til man er 75 år. Det er en frivillig ordning, men det er klart, at hvis man udskyder udbetalingen, får man også en højere pension, så vi er sådan set helt enige i lovforslaget.

Jeg vil benytte lejligheden til at sige, at det er rigtig, rigtig godt, at beskæftigelsesministerens lovgivning bliver ligestillingstestet. Det fremgår af tabel 1 i bemærkningerne, at for en gangs skyld gøres der noget, der entydigt er til gavn for kvinder, fordi kvinder generelt lever længere. Skemaet i bemærkningerne viser, at af alle 65-årige når 50 pct. af kvinderne, men kun 34 pct. af mændene at blive 85 år. Der er altså i virkeligheden en klar overvægt af kvinder, og jeg synes, jeg vil benytte lejligheden til at sige det her, fordi det jo er rigtig, rigtig godt at få illustreret, hvilken betydning vores lovgivning har for de to køn.

Så vil jeg også godt sige, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr har fat i en ende, som ikke knytter sig så meget til dette lovforslag som til de uligheder, der er på sundhedsområdet. Det er oplagt, at når en arbejder lever 11-12 år kortere end en person med en højere uddannelse, er der en klar skævhed, som også gør sig gældende her, så jeg

mener sådan set, at hr. Arbo-Bæhr har fat i en vigtig ende. Men det er en ende, vi skal håndtere i forbindelse med en sundhedspolitisk indsats og en arbejdsmiljøindsats, som jo også udgør en meget stor del af velfærdsaftalen. I forbindelse med spørgsmålet om fleksibel tilbagetrækning lagde vi netop vægt på, at der skulle ske et gevaldigt løft af arbejdsmiljøindsatsen. Det er sådan set den strategi, Socialdemokraterne har lagt, når det gælder fleksibilitet, også på grund af bevidstheden om, at der er en meget stor ulighed i vores levealder, som klart knytter sig til sundhedstilstanden, og som klart knytter sig til arbejdsmiljøet.

Formanden:

Tak til fru Jytte Andersen. Så er det fru Colette L. Brix som ordfører.

Colette L. Brix (DF):

Igen, skal jeg på vegne af vores arbejdsmarkedsordfører, hr. Bent Bøgsted, fremføre følgende:

Dansk Folkeparti er part i velfærdsreformen og støtter derfor de initiativer, der skal forbedre den enkelte borgers mulighed for at blive længere tid på arbejdsmarkedet. På lige fod med de muligheder, man har i de almindelige pensionsordninger, bliver det med forslaget muligt at udskyde udbetalingen af sin opsparede ATP, til man bliver 75 år. Det mener vi i Dansk Folkeparti at der ligger fornuft bag, og uden videre kommentarer skal jeg blot meddele, at Dansk Folkeparti vil gå positivt videre med forslaget i udvalgsarbejdet.

Formanden:

Tak til fru Colette L. Brix. Så er det hr. Jakob Axel Nielsen som ordfører.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det er vigtigt at starte med at understrege, at lovforslaget giver en ret, at der altså ikke er tale om en pligt. Det er også vigtigt at se det på baggrund af, at vi nu har lavet en velfærdsreform, som alt andet lige er lavet, fordi vi har brug for noget mere arbejdskraft i en tid, hvor de demografiske forhold er ændret. Det er alle efterhånden ved at være kendt med.

Når der er tale om en ret og ikke en pligt, er det fuldt ud fornuftigt at synkronisere mulighederne for udskydelse af ATP-betaling med de vilkår, der også gælder for pensioner på den øvrige del af arbejdsmarkedet. Jeg mener derfor, at vi, som fru Marion Pedersen også var inde på,

skal se lovforslaget på en glædelig baggrund, nemlig at folk lever længere. Dermed ikke sagt, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr, som fru Jytte Andersen også var inde på, i virkeligheden – og nu tror jeg, jeg fristes til at sige for en gangs skyld – har en meget væsentlig pointe.

Kl. 10.25

Men lad os nu ikke, fordi der er nogle, der får lidt mere glæde af lovforslaget end andre, begynde at gøre det til et problem. Lad os i stedet se på, at der er nogle mennesker, som har et hårdt arbejde, og så kigge på arbejdsmiljølovgivningen og sundhedslovgivningen. Det er netop det, der arbejdes påovre i Beskæftigelsesministeriet i disse dage, hvor vi skal beslutte, hvordan nedslidningsfonden, hvor der jo er sat 3 mia. kr. af til at skaffe et bedre arbejdsmiljø, skal udmøntes.

Det er alt sammen noget, der skal ses på baggrund af, at hvis vi forventer, at folk skal blive længere på arbejdsmarkedet, skal de også have det lettere på arbejdsmarkedet, så de undgår nedslidning. Jeg må sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at der rejses et helt berettiget spørgsmål, men det er et spørgsmål, som regeringen og forligspartierne bag velfærdsreformen også er meget opmærksomme på, og vi har altså også afsat 3 mia. kr. til at få sat fokus på det.

Formanden:

Tak til hr. Jakob Axel Nielsen. Så er det fru Ulla Fasting som ordfører.

Ulla Fasting (RV):

Jeg skal på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, fru Elisabeth Geday, som er ordfører på dette område, men som altså ikke har kunnet være til stede i dag, meddele, at Det Radikale Venstre stemmer for forslaget.

Dette forslag kan ses i forlængelse af velfærdsforliget. Vi ønsker, at borgere, der vælger at blive på arbejdsmarkedet, også får mulighed for at udskyde udbetalingen af deres pensioner. Folkepensionen fik mere fleksible udbetalingsregler, som trådte i kraft den 1. juli 2004, og de regler giver mulighed for at udskyde udbetalingen af folkepension mod til gengæld at få en højere ydelse.

Det foreliggende forslag forbedrer muligheden for at udskyde udbetalingen af ATP-pensionen. ATP udbetales i dag ved det fyldte 65., alternativt 67. år med mulighed for at udskyde udbetalingstidspunktet, til man fylder 70 år. Det

foreslås, at denne grænse nu forhøjes til 75 år, og denne ændring betyder, at en udsættelse fører til en tilsvarende forhøjelse af pensionen. Det skaber bedre muligheder for den enkelte for at blive på arbejdsmarkedet og planlægge og forbedre sine økonomiske vilkår som pensionist.

Fleksibilitet har ikke mindst betydning for personer, som har supplerende pensionsindtægt i form af ratepensioner eller lignende, som måske kun løber over 10 år. Ved at udsætte udbetalingen af ATP-pensionen til det 75. år kan hun eller han i mange tilfælde få en betydelig supplerende pension, som er livsvarig, og derfor stemmer vi for dette forslag.

Formanden:

Tak til fru Ulla Fasting. Så er det fru Astrid Krag Kristensen som ordfører.

Astrid Krag Kristensen (SF):

Jeg er her på vegne af hr. Ole Sohn, der desværre ikke kunne være til stede i dag.

I SF finder vi tanken om muligheden for at udskyde udbetalingen af ATP til det 75. år for til gengæld at modtage et højere månedligt beløb sympatisk, men man kan dog have sine tvivl om, hvor mange der vil benytte sig af det.

Når det er sagt, er der også behov for at kigge på den sociale balance i forslaget, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr har været inde på. Med den vægtning og de sats, der er foreslået nu, er der en rimelig social balance, men det er altså kun, så længe der er tale om den nuværende levealder. Problemet er, at selv om levealderen i fremtiden vil stige for befolkningen som helhed – alle prognoser viser heldigvis, at det går den rigtige vej, hvad det angår – vil det stadig være lidt af en satsning for den gennemsnitlige 3F'er eller den typiske social- og sundhedshjælper at satse på at blive mere end 81 år og dermed vinde noget økonomisk på at udsætte udbetalingen af ATP til det 75. år.

Den sociale skævhed bliver klar, når man kigger på andre, højtuddannede grupper. De vil med en generel vækst i levealderen ikke bare få udsigt til at blive 81 år, men faktisk også til at øge deres levealder væsentligt mere. Derfor kan de score en pæn og stadig stigende gevinst ved at udskyde betalingen af ATP'en, og det er her, problemet for alvor opstår: Deres gevinst kan kun komme ét sted fra, og det er fra de øvrige, der indbetaler til ATP'en, altså de førromtalte 3F'ere og social- og sundhedsarbejdere.

Kl. 10.30

Derfor kan dette forslag komme til at medføre en asocial omfordeling, som kun vil vokse i takt med, at vi gennemsnitligt bliver ældre, og som endda vil vokse ekstra meget, hvis de lavtuddannedes gennemsnitlige levealder ikke stiger i takt med den øvrige befolknings. Vi ved jo strengt taget ikke, hvordan det kommer til at se ud, så derfor burde denne ordning indeholde en eller anden indbygget reguleringsmekanisme, som tager højde for den sociale skævhed, der opstår i takt med den stigende gennemsnitlige levealder. SF vil under udvalgsbehandlingen forsøge at få det problem nærmere belyst, og vores indstilling til forslaget er derfor positiv.

Formanden:

Tak til fru Astrid Krag Kristensen. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Dette forslag ligger jo i umiddelbar forlængelse af velfærdsaftalens bestemmelse om en højere tilbagetrækningsalder, og i sig selv er den måde, hele velfærdsaftalen er skruet sammen på på dette område, en god grund til at være modstander af et sådant forslag. Den højere tilbagetrækningsalder, forhøjelsen af efterlønsalderen og forhøjelsen af pensionsalderen har jo den indbyggede virkning, at der bliver gjort forskel på folk.

I Danmark er det som i de fleste andre vestlige lande sådan, at der er forskel, alt efter om man er specialarbejder, om man er ufaglært inden for det offentlige, eller om man er højtuddannet eller har en ledende stilling i en virksomhed. Der er forskelle på alle planer inklusive sundhed og levealder, og derfor har hele den måde, velfærdsaftalepartierne har grebet sagen an på, været forfejlet fra starten. Man har villet tvinge folk til at blive længere på arbejdsmarkedet i stedet for at lade arbejdsmarkedet blive tilpasset menneskene. I stedet for at sikre, at det er sundt at gå på arbejde, og i stedet for at sikre, at folk er glade for deres arbejde, hvilket er den bedste motivation til at blive på arbejdsmarkedet så længe som muligt, har man grebet det an på den måde, at man vil have en stadig højere efterlønsalder.

Der er ikke længere nogen 62-års-grænse, så i takt med at den gennemsnitlige levealder, altså også direktørernes levealder, stiger, vil efterlønsalderen også blive sat op. Men på den måde risikerer vi efterhånden at få en efterlønsalder, der

er så høj, at en række ufaglærte i dette land end ikke når at få bare ét eneste år på efterløn.

Tilsvarende er det med det forslag, der ligger her. Man går ud fra, at den gennemsnitlige levealder vil stige for alle, i stedet for at tage udgangspunkt i, at der er sociale forskelle og sundhedsmæssige forskelle, som vi ved også vil være der i fremtiden. Derfor er dette forslag ikke socialt afbalanceret. Det er et forslag, der er til gavn for dem, der lever længst, for dem, der har de bedste job, og for dem, der har de fleste penge. Det er derimod til ulempe for dem, der har de hårdeste job, for dem, der ikke lever så længe, og for dem, der tjener mindst, og derfor er der en social skævvridning i forslaget.

Jeg er glad for at have hørt adskillige ordførere sige i dag, at det kan være, vi skal prøve at se på det spørgsmål. Jeg vil i hvert fald gøre mit til, at vi i udvalgsbehandlingen får set på, om der kan blive rettet op på den sociale skævvridning, som ligger i forslagets indhold.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med velfærdsforliget har regeringen taget skridt til at sikre, at der også i fremtiden vil være arbejdskraft nok til at bevare den høje velfærd i Danmark. Forliget indebærer bl.a. en højere tilbagetrækningsalder på sigt og fokus på fastholdelse af den enkeltes lyst til og mulighed for også at blive på arbejdsmarkedet efter pensionsalderen, og en måde at sikre bedre mulighed for at blive på arbejdsmarkedet er at give borgerne mulighed for at udskyde udbetalingen af deres pensioner.

Kl. 10.35

Med nærværende lovforslag forbedres muligheden for at udskyde udbetalingen af ATP-pensionen. ATP udbetales i dag ved en alder af 65 eller 67 år med mulighed for at udskyde udbetalingstidspunktet til det 70. år, og denne grænse forhøjes som følge af lovforslaget til det 75. år. Den foreslåede ændring, hvormed en udsættelse fører til en tilsvarende forhøjelse af pensionen, skaber bedre muligheder for den enkelte til dels at blive på arbejdsmarkedet, dels at planlægge og forbedre de økonomiske vilkår i pensionisttilværelsen.

Den øgede fleksibilitet kan ikke mindst have betydning for personer, hvis supplerende pensionsindtægt har form af ratepensioner eller andre ophørende pensionsformer. Ved at udsætte udbetaling af ATP-pensionen til det 75. år kan der i

mange tilfælde opnås en betydelig livsvarig supplerende pension.

Alt i alt er jeg glad for at kunne fremsætte endnu et lovforslag, der styrker fleksibiliteten og borgernes muligheder for selv at planlægge deres liv og økonomi, og jeg vil afslutningsvis takke de ordførere, der har støttet lovforslaget her i dag. Skulle der være uafklarede spørgsmål i forbindelse med lovforslaget, er jeg sikker på, at de vil kunne løses under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 10: Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond. (Udbetaling ved livstruende sygdom).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 5/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Marion Pedersen (V):

De to foregående lovforslag, vi har behandlet her i formiddag, vil berøre rigtig mange mennesker, men jeg håber, at det i værste fald kun bliver ganske få, der får brug for dette lovforslag. Lovforslaget handler nemlig om, at man ved livstruende sygdom, som efter en lægelig vurdering vil føre til døden inden det fyldte 60. år, kan få udbetalt sin opsparing i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, mens man stadig er i live. Dermed

ligestilles udbetalingen af Lønmodtagernes Dyrtingsfonds opsparing med andre pensionsformer.

Folketinget vil altså med en vedtagelse af dette lovforslag give personer med livstruende sygdom en mulighed for selv at disponere over deres egne indbetalte penge i en svær tid, hvor der er meget andet at bekymre sig om end økonomien, og Venstre kan fuldt ud bakke op om lovforslaget.

Formanden:

Tak til fru Marion Pedersen. Så er det fru Jytte Andersen som ordfører.

Jytte Andersen (S):

På linje med det, jeg sagde før, støtter Socialdemokraterne også dette lovforslag, som skaber den samme retstilstand, som folk med livstruende sygdomme hidtil har haft i pensionsbeskatningsloven, når det drejer sig om Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Det synes vi er et helt og aldeles fornuftigt lovforslag, som vi varmt bakker op.

Formanden:

Tak til fru Jytte Andersen. Så er det fru Colette L. Brix som ordfører.

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti er helt enig i, at det på linje med almindelige pensionsordninger bliver muligt for personer, der har indbetalt til Lønmodtagernes Dyrtingsfond, at få udbetalt midlerne, i tilfælde af at de bliver ramt af en alvorlig sygdom.

Vi har noteret os, at borgerne indirekte har fået mulighed for at få deres midler udbetalt i tilfælde af sygdom, i og med at det siden 2004 har været muligt at flytte sine LD-midler over i et andet pengeinstitut. Men ikke desto mindre er det et helt nødvendigt skridt, der tages med indeværende forslag, og jeg skal derfor uden yderligere bemærkninger gøre det klart, at Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Formanden:

Tak til fru Colette L. Brix. Så er det hr. Jakob Axel Nielsen som ordfører.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Helt i lighed med de øvrige ordførere og ud fra de samme betragtninger kan jeg meddele, at Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.